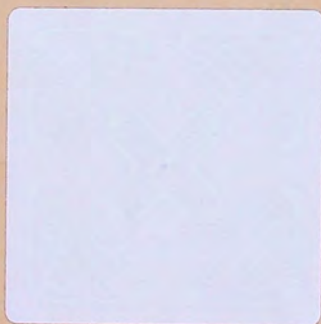

Мл 79

НАРОДЕН ТЕАТЪР „САВА ОГНЯНОВ“ —
РУСЕ
носител на орден „Червено знаме на труда“

ИСИДОР ШОК

БОЖЕСТВЕНА КОМЕДИЯ

Премиера 6 октомври 1964 г.
Пиесата се поставя за първи път в страната.

490276

А вие ме прославяйте! Така няма
да ви бъде скучно!

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000888949

АДАМ И ЕВА, СЪЗДАТЕЛЯТ И ДРУГИТЕ

„Преди да имаше нещо, нямаше нищо“.

Ето, за онова то-о-олкова далечно време разказва драматургът Исидор Щок в своята „Божествена комедия“.

Впрочем, „нямаше нищо“ е казано не съвсем точно. Имало е това-онова. Имало Едем. Имало Създател. Имало ангели. Те живеели доста унило. Седели всеки на своя облак и умирали от скука. С една дума, както обичал да казва Ангел Д. това било „най-изостаналата галактика“.

Този ангел станал причина Създателят така бързо и амбициозно да започне да действва. На Ангел Д все не му се харесвало в Едем и той постоянно критикувал Създателя. Последният кротко търпял дотогава, докато в един прекрасен ден (по-точно момент, дните тогава още не били създадени), Ангел Д не се усъмнил в неговото всемогъщество. Да, Създателят се разсърдил и решил да докаже, че той умее не само да гърми, но и да създава. И той създал. Отначало светлината и тъмнината, после звездите, луната, после земята и накрая... човека.

От този момент започва всичко. Може би не би имало нужда да се спираме на тая толкова стара история, ако действията на Създателя не довели до толкова грандиозни (във всякакъв смисъл — и добър и лош) последствия. При това мащабите на извършеното изглеждат особено грандиозни и затова, че участниците в тази история са били много малко. Ето ги:

СЪЗДАТЕЛЯТ

Той е твърде стар, но се хвърля във водовъртежа на събитията с поразително безразсъдство.

Обича властта и поклонението. Умира от удоволствие, когато го ласкаят и го при-

БОЖЕСТВЕНА КОМЕДИЯ

от Исидор Щок

Постановка	Сценография
СТЕФАН ДИМИТРОВ	БОРИС ДИМОВСКИ
	— гост
	ДИМИТЪР ГИЛЕВ

СЪЗДАТЕЛЯТ — Николай Лилянов

АНГЕЛ А — Ангел Геров

АНГЕЛ В — Майя Томова

АНГЕЛ В — Антоанета Кръстева

АНГЕЛ Г — Бистра Бодурова

АНГЕЛ Д — Петър Пенков

АДАМ — Иван Йорданов

ЖЕНАТА — Надежда Михайлова

ЕВА — Светла Кацарска

Музикално оформление

ЕМИЛ ПАВЛОВ

Инспициент Денка Попилнева, суфльор К. Пенева, театър-майстор Д. Найденов, зав. пост. част П. Панайотов, худ. осветление Г. Хараламбиев, изпълнители на костюмите К. Димитрова и Сл. Николов, ръков. дърв. ателие П. Банов, ръков. тапиц. ателие И. Великов, реквизит В. Сапунджиев, грим и перуки Ст. Станоев и Здр. Сярова, ръков. на гардероба Ст. Найденова, железар П. Андреев.

ветствуват с хвалебствени псалми. Но когато откажат да му се подчиняват, той се разстройва до сълзи. Силен е не с характера, не с волята си, а по силата на обстоятелствата, които са го поставили над всичко.

АНГЕЛ А

Той не изказва никога никакви мисли по простата причина, че ги няма. Няма желание за работа; първо — защото е подчинен и второ — ленив. Но когато се събира весела компания, той се чувства като риба във вода. Разбира се, и тук Ангел А не забравя от време навреме да викне „Слава Богу!“ — така е по-сигурно. Той пази ревниво мястото си, защото да върши друго не умее и не иска, няма никакви способности и без милостта на Създателя е просто нула.

АНГЕЛ Б, В и Г са немалко принципно значение в цялата тази история и затова ще преминем направо към

АНГЕЛ Д

За разлика от своя колега Ангел А, този вечно пъха носа си в чуждите работи. Най-непокойният от ангелите. С една дума, не внушава доверие.

Вероятно Създателят толкова дълго е търпял своеволията му само заради това, че Ангел Д е добър организатор и без неговата помощ, без връзките му с другите галактики едва ли би било възможно въобще нещо да се създаде. Но когато Ангел Д стига до наглостта да уговори Ева да изяде забранената ябълка, Създателят го прокліна и изгонва от Едем. Така той се превръща от Ангел Д отначало в Демон, а после пада още по-ниско — става обикновен Дявол.

АДАМ

Той е първият човек. Значи той не е просто човек. Той е човечеството. В него е заключена цялата мъдрост и цялата наивност на света. Цялата любов. И всички мисли и чувства.

Той се появява на света наивен и доверчив, той вярва в любовта и се разочарова от

нея, когато получава първата душевна рана от жена. Макар че именно жена му връща вярата в живота.

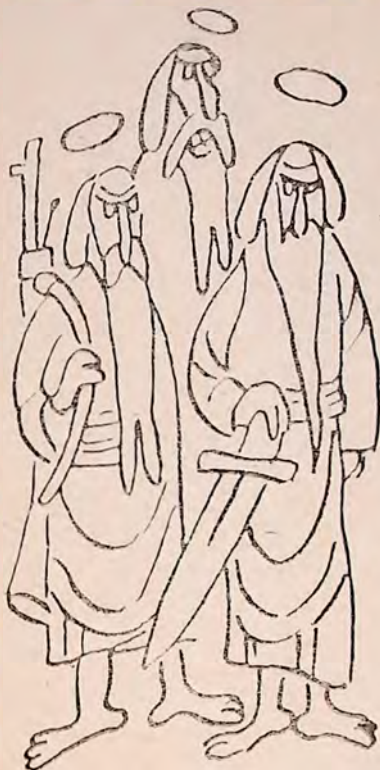
ЕВА

Впрочем преди Ева е имало една друга жена. Исидор Щок, изучил щателно всички „материали на епохата“, знае по-добре това, отколкото всеки друг. И така, жена № 1. Това е било неуспех за Създателя. Той я направил от остатъци от глина. Глината вероятно е била лоша и жената не станала, т. е. станала, но много лоша. Тя така малтретирала бедния Адам, че у него се появило желание цял живот да си остане ерген. Станало наложително да бъде направена нова жена. В нея всичко било различно — Ева била пълна с любов и загриженост за Адам.

Когато Адам и Ева били изгонени от Едем, те си отиват гордо и даже с удоволствие; отиват си, за да срещнат истинския живот — пълен с тревоги, вълнения, трудности и истинско щастие. . .

Значи простор няма да има вече!

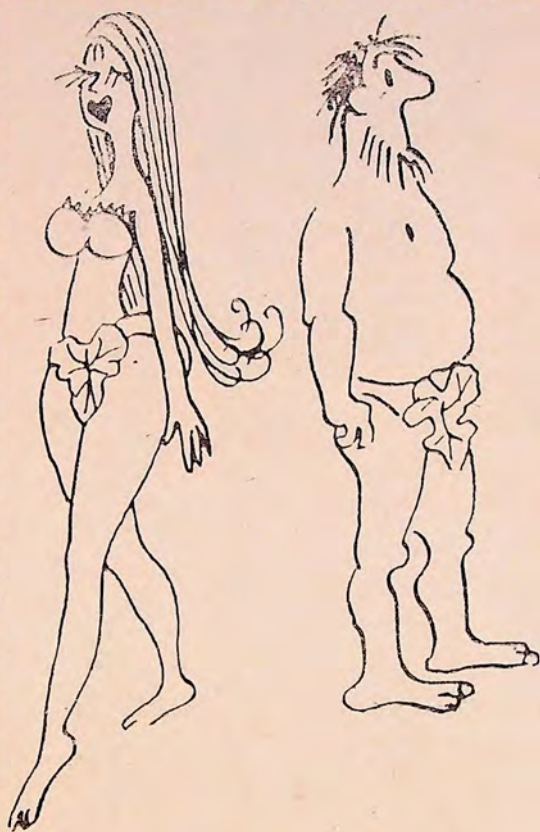

Какво ще ги правим толкова царе?

Както категорично твърди Ангел Д. историята на човечеството започва точно от този момент.

„Божествена комедия“ със смях разказва за всичко, което е достойно за осмиване. Политическото острие на пиесата е насочено срещу всякакви нелепости, които понякога довеждат до много големи последствия. Авторът не забравя, че „човечеството се разделя с миналото си, смеейки се“.

из сп. „Театралная жизнь“

АДАМ: — Видях планините и стръм-
нините, и зверовете под мен... И аз бях
по-високо от всички, над тях...

ЕВА: — Край! Повече никъде няма да
те пускам!